

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

<p>Szerkesztőség: Belicey-utca 11. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.</p>	<p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. Előfizetési árak: Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor. Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.</p>	<p>Kiadóhivatal: Belicey-utca 11. szám (saját ház,) hová az előfizetési pénzek intézendők. Hirdetéseket jutányos áron elfogad. Kiadó a lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF</p>
---	--	--

Pályázati hirdetés.

Békésvármegyehez tartozó Szarvas nagyközségben mivel a megválasztottak megbízatása 1904. év végével lejár, az alábbi állásokra pályázatot hirdetek:

I. ső Ügyosztály:

a.) Egy iktató, kiadó irattár noki állás évi	1000. kor.
b.) Egy irtóki állás (járlat kezelő) évi	1000. "
c.) Egy segéd iktató kiadói állás évi	800. "
d.) Egy számvevői állás évi	1200. "

II.-dik Ügyosztály:

a.) Egy birtok nyilvántartói állás évi	1200. kor.
b.) Négy adótisztai állás egyenkint évi	1000. "
c.) Egy irtóki állás évi	800. "
d.) Egy fővégrehajtó állás évi	1000. kor.
e.) Egy végrehajtói állás évi	730. "
f.) Három végrehajtói állás egyenkint évi	600. "

III.-dik Ügyosztály:

a.) Egy irtóki állás évi	1000. kor.

IV.-dik Ügyosztály:

a.) Egy irtóki állás évi	1000. kor.
b.) Egy irtóki állás évi	900. "
c.) Egy irtóki állás évi	800. "

d.) Egy pénztári könyvelői állás évi 1000. kor. javadalmazással.

Felhívom mindazokat, kik ezen itt felsorolt állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy ez iránti kérvényeket hozzám f. évi d. cember hó 13-áig (bezárólag d. u. 5 óráig) annyival inkább beadják, mert a későbbben érkezők figyelembe vételét nem fognak.

Ezen állások közül az I. ső ügyosztálynál rendszeresített járlat kezelő irtók 300 kor. biztosítékot tartozik letenni, az ugyanezen ügyosztálynál rendszeresített számvevő minősítése pedig az 1883. évi l. t. cz. 17. §-ában előírt képesítéséhez van kötve. (Lásd a községi pénz és vagyonkezelésről szóló vármegyei szabályrendelet 3. §-át.)

Mindezen itt felsorolt állások jelölése alapján, s életfogytig fognak a községi képviselő testület által való választás után, egy általam később meghatározandó napon betöltetni. Szarvas, 1904 évi november 26-án.

Dr. Wieland.
főszolgabíró.

Krónika.

A közélet küzdőhomokja porzik. A politika vezérei nyitott sisakrostélylyal rontanak egymásnak: az egyiknek kezében a kormányhatalom kelevéze, a másiknak a törvénytszeteleté és

a nemzeti ellenállásé. Vajjon melyik lesz erősebb? Magyarországon még eddig az volt a helyzet, hogy az uralkodó hatalom ereje legyőzte a nemzeti ellenállást. Furfanggal, diplomáciával, nemzeti czimek, rangok, birtokok adományozásával megvette a nemzet lelkiületét. Ez a história. És a magyar nemzeti históriában kiemelkedő momentumok azok, amikor az uralkodó hatalom minden intrikájára, lasszó — vetése daczára a nemzeti tiltakozás ereje diadalmaskodott a lélekvasáron. A nagy szabadságharcz tündöklő dátumai fűződnek ezek a nemzetéleti pszichológiai mozzanatokhoz, a mikor a magyar lélek kibontotta szárnyait, hogy elsöpörje, keresztül szegje az országra ráfeküdt sötét fellegeket.

Ma nehéz a helyzet. A kibontakozás utját alig láthatja tisztán valaki. Csak annyi a bizonyos, hogy ami ezután következik, az nagy tisztító munka lesz. A közélet vezető emberei a legkülömbözőbb színárnyalatokba sodródtak. Kormányképes államférfiak — oh, mi mindent jelent ez az epitheton Magyarországon! — félrevonulnak a közügyek aktív irányításától, ami nagy önmegtágadást fejez ki, mert ezzel az önmaguk politikai skartbátelét csinálják meg, míg olyan vezérpolitikusok, akik finom lelkiületük érzékenységével tartózkodtak a demagogiától, kimennek az utcára és tömegeket hevitének ellentállásra.

Minő megváltozott idők ezek. E külső szimpotomának is csak azt bizonyítják, hogy a nemzet nagy küzdelmeinek egyik újabb stációjához ért, adja Isten, hogy ne sokáig vesztegeljen rajta!

TARCZA.

Zenés csütörtök.

(Egy Budapestre rándult vidéki ur monologja)

Van már tizenöt vagy tán több esztendeje is annak, hogy utójára jártam Budapesten. Mint technikus éltem pár boldog évet az akkor még fő, mamár világáros előnévre törekedő fő és székvárosban.

Bár a szomorú termés nem igen fűz szárnyakat a vágnak, hogy eféle teli kirándulást engedjen meg a ma igazán szegény vidéki, — de mint szerény igények kel bíró állami mérnök, rávettem a fegyvert, hogy megnézzem az én ifjúkori Eldorádómat.

Hát bizony nyitva feledke ett a szájam, mikor elélem tárult a megújított Budapest az ő pazar mivoltában. Mennyit haladt, mennyit szépült már külsőleg is, milyen előmenetelt tehetett beltartalmát illetőleg!

Hat bizony tett, mert mikor tizenöt év előtt itt voltam, még csak három színházzal ékeskedett, de legtöbbször publikum híjján; ma hat oltáron áldoznak a színművészet és zene muzsájának itt a balparton és a hat közül egyben sem kaptam helyet.

Mivel értékesitem az estét, amelyet itt időzésem ugyancsak szürkeszabott tartalmára való tekintettel nem engedhetek kárba veszni.

Megvan! Kimegyek a mostanában megnyitott tárlatba. A városligeti műcsarnokban minden csütörtökön

este 11 óráig megtekinthetők a legújabb termékek. Ez igazán pompás gondolat. Ezzel módot nyújtanak a tárlat megtekintésére olyanoknak is, a kik egész estig el lévén foglalva, meg lennének fosztva ettől a nemes műélvezettől.

Elmegyek a zenés csütörtökre.

Furcsa, mit is jelent az a katona zenekari hangverseny ott, a hol tán épen a jól eső csend, a teljes magába mélyedés teremti meg a kellő hangulatot?

Pesten tartózkodásom alatt, körülbelül husz év előtt, Munkácsy, Krisztus, Pilátus előtt és más remek művek korszakában nem walczer, csárdás, polkaszó mellett bámultuk a nagy alkotásokat, de még saját lélegzetét is magába fojtotta ki-ki úgy csodálva a művészet isteni megnyilatkozását.

De hát én hátramaradt vidéki, mit értek ehhez? Ebben bizonyára valami mélységes rugója rejlik a művészi haladásnak.

Pontban öt órakor haladtam föl a műcsarnok lépcsőzetén. Hat óra t. i. esti 11-ig elégséges időm lesz, hogy némi áttekintést nyerjek a meglehetősen számú képek fölött.

Mikor az első terembe beléptem, még alig lézengett ott egy-egy alak. Zavartalanul élveztem. A második terembe már kezdett szállingolni a publikum. Sok szép asszony és leány fölös diszben. Urak nagy számban.

Zsongás-bongás töltötte be a harmadik termet. A mi azonban feltűnt nekem, az volt, hogy nem a festmények előtt, de a terem közepén tömörültek és pedig háttal a kiállított műveknek, és egymással szemközt,

mintha csak francia négyesre volnának föllállítva a kolonok.

Egy párbeszéd gyújtott világosságot a tájékozottság homályában botorkáló elmében.

— Jó estét, édes. Bizony kis híjja, hogy kijöttünk, mert Mile Paulina 5 órakor se küldte még el a 3 órára ígért kalapot.

— Rettenetes! Elképzelem a lelkiállapotodat!

— Nézze, ott jön a szép Margit.

— No, nem értem: mit tart szépnek azon az asszonyon; vetette ellen egy frültől alakja a talmi ifjuságnak.

Láttam: mennyire jól esett amannak ez az ellenmondás, aki asszony szokás szerint bizonyára csak azért ruházta föl „szép“ jelzővel a barátnőjét, hogy leczáfolja valaki.

Egy vékony női hang szólott meg mögöttem.

— Jaj az a figaró! Nézd hogy áll azon az elhízott asszonyon. Micsoda lehetetlen színű rever; hajmerezető látvány.

Hirtelen a közvetlen közelben függő képre pillantottam, azt véve, hogy erre vonatkozik az éles kritika-de hát azon a minden mez híjján szükölködő nőalakon nem bírtam fölfedezni se figarót, se lehetetlen színű révert.

Igen, kezdett derengeni az elmém, hogy itt mentől kevesebbet foglalkoznak a kiállított művekkel; mert jó három negyed óráig egyetlen művész, egyetlen kép czime se hangzott el.

— Maga is kijött Várlaky Béla; szólt félhangon egy apró vörös hajú asszonyka? Jaj, még beuságotják az urannak, hogy rande-vous-t adnak itt egymásnak.

Az idők járása megváltozott az idegenben is. A japán-orosz háború állása az utóbbi hónapok diagnózisától nem mutat eltérést. Az orosz ügynek, reményvesztettségé megváltozott aktuálisát a folytonosságban, vesztett ütközetek után tehetetlenül viaskodik a madzsuri földelken a nagy orosz hatalom. De ennek a fiaskónak meg van a maga erkölcsi, szociális eredménye, amely az orosz abszolútus törekvést, egy tanultsággal gazdagította. Ez a tanultság hogy a nemzetet nem lehet mozgósítani a nemzetlélek szabadsága nélkül, a mely a legintenzívebb rugója a nép hevületének. És ami még egy esztendő előtt utópiának tetszett, amely a jámbor orosz muzsikot kereste fél lázas álmodozásaiban, íme ma közel áll ahhoz, hogy effektuáltassék. Oroszország alkotmányt kap. Felelős miniszteriumot, amely a jogfosztott nép jogait fogja regulálni, kiszélesíteni. Elragadtatva még nem vagyunk ettől az orosz alkotmánytól, kétségtelen, hogy corpus jurisában mint a legfőbb jogforrás a cárizmus fog szerepelni és a népjog mérlegét a kancsuka fogja szabályozni, de az alkotmányos és egy következő század már a nagy orosz birodalomban is modern államéletre fog virradni.

A közéleti napok az élet furcsaságaiból ismét egy csomó különlegességet dobtak felszínre. A demokrácia ujjonghat, íme a ködös Angliában egy főaristokrata, valami Rastheer lord nem jószántából állott a londoni utczaseprők gárdájába, hogy ezzel dekumentálja a munka tisztességét, bármilyen legyen is az, hanem a sors hajtotta oda. Koldussá lett!

De ismét London szállítja a másik különlegességet is. Az angol főváros utczáin évek sora óta közzérvételt keltett egy béna, öreg koldus, aki megható könyörgésével megnyitotta a jószívű londoni polgárok pénztárczáit. Erről a százanandó rongyos koldusról most kiderült, hogy fiatal ember, ép, erős, szép legény. Szintén lord és egyike London leggazdagabb mágnásainak. Több palotája van és az angol főváros legelőkelőbb kaszinójában, a Gentleman Clubnak a tagja. Tabló És ezek után igaza van a költőnek: — Ez az élet csupa komédia!

A frivol kommentális daczára az asszonyka ott hagyta tarsnőjét és nevezett ural suhant be a következő terembe.

Megszólt a zene az oszlop csarnokban. Még a riadóra se áll oly fegyelmelletséggel készen a hadsereg, mint a kis tábor, a mely eddig a termekben tartotta ideiglenes hadiszállását.

Mi történik ott künn, a mi így eltereli őket attól, amiért állítólag idejöttek?

Utánuk vitt a kíváncsiság. Az oszlop csarnokban hullámozott a tömeg, rithmikus lépdelve a zene hangjaira.

És attól a percztől, hogy az első polonaise hangja megcsöndült odakünn alig bukkantam egyetlen élő lényre a termekben.

Hm; furcsa hatást tett rám ez a kép, a mit ott a zene körül láttam. Éles, üres kacagás, léha, felületes, itt-ott triviális párbeszéd.

Megvitatnak ott mindent: a kis barna, szőke, vörös asszony villogó szeméből az ő legintimebb szív ügyéig. Külső képe a nagy egésznek olyan, mint egy kolossalis divatújság, melyekből meglevenedve lépnek elő a fölös számú ábrák és belső effektus: Pierre Louis, Bourger, Manpassant, Iczan de Rumeau regény alakjai.

Szóval siralmasan tarka kép ez a zenés csütörtök egy magaféle maradi vidéki előtt és olyan szívesen odakiáltottam volna:

Hát csak zenéljetelek, fiirtöljetelek idekünn csütörtök esteiken, csak a jó lsten nevére, ne a műpártolás hazug álarcza alatt. Ne Munkácsy, Benzur, Sotz, Vágó, Fészty; ne Telepy, Mednyánszky, László, Tölgyesi. Neogrady és társai szolgáljanak keretül a léhaságok fedezésére, de legyen a zenés csütörtök Girardi, Monasterly, Holvay, Mlle Pauline, Kazitzky stb. élő modellének kiállítás: és ne fiirtöljetelek, ne felületeskedjetelek részvétlenül azok iránt a művészek iránt, a kik egész lelki világjukat tárják itt elébetek, abban a reményben, hogy ezt a pár órát csak fölálodozhatjátok azoknak, akikkel szemben úgy is oly fukar anyagi tekintetben a mi nemzetünk.

Kövér Ilma

HIREK.

— **A községi képviselőtestület** folyó hó 9-én szombaton délelőtt rendkívüli közgyűlést tartott. A tárgysorozat és a hozott határozatok a köve között voltak: 1. A nov. 23-iki közgyűlés hitelesített jknyvének felolvasása. 2. A jelen közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Komár György és Janurik György kérték fel. 3. Alispáni értesítés a csatornázási tervek jóváhagyása s vizjogi engedélyezés tárgyában. A csatornázási terv végrehajtandó s a szükséges költségekről a képviselőtestületnek a részletes kimutatás előterjesztendő. 4. A községi virilis képviselők 1905. évre érvényes jogorvos névjegyzéke tudomásul vétetett. 5. A községi kocsisok, urlovasok és csődörösök kérvénye rendkívüli segély iránt egyhangulag elutasított. 6. A községi iskolaszék javaslata Dimény Julia ovonó további 4 heti szabadságolása s a helyettesi díjak megszavazása iránt. Egyhangulag megszavaztatott. 7. Bodnár Endre és Palkovics Mihály tanítók felebbezése a 269—904. k. gy. sz. véghatározat ellen. A törvényes időben beadott felebbezés a törvényhatósághoz felterjesztetik. 8. Az ártezi kutak létesítése tárgyában Popják György vállalkozóval megkötött szerződés jóváhagyatik a 12. §. azon pótlásával, hogy a szarvasi kir. biróság illetékessége kötetett ki. 9. Gyuris Mihály és társai kérvénye a régi endródi országról Mezőtúr felé marhajutó ut létesítése iránt. Az utnyitás elhatároztatott. A terv és költségvetés sürgős elkészítésére a községi mérnök, a kérvény beadására pedig az előjáróság utasított. 10. Előjárói előterjesztés folyó évi július és augusztus havára 110.29 korona közs. pótdó előírás és 533.05 korona törlése iránt. Elfogadtatott. 11. Előjárói előterjesztés 261.20 korona községi közmunka törlése iránt. Töröltetett. 12. Weisz Márkus kérvénye záróra meghosszabbítása iránt. A képviselőtestület az ez ügyben hozott korábbi elutasító határozatát fenntartja.

— **Mikolay Mihály** közszeretben álló közjegyzőnk tiszteletére, kir. tanácsossá történt kinevezése alkalmából tisztelőinek egy része f. hó 8-án igen szépen sikerült bankettet rendezett. Ott volt városunk intelligenciája majdnem teljes számban. A kitünő hangulat a késő éjjeli órákig együtt tartotta az illusztris társaságot.

— **Uj doktorok.** Városunk két kedvelt és agilis szülője nyerte el ismét fáradságának és szorgalmának jól megérdemelt jutalmát. Sámuel Viktort szép sikerrel és Robitzek Jenőt a kolozsvári egyetemen szombaton d. e. doktorokká avatták. Gratulálunk!

— **A szarvasi izr. nőgyűlet** e hó 20-án az Árpád szálloda nagytermében nagyarányú Pikniket fog rendezni, meghívókat csakis a vidékieknek küldenek, míg a helybeliek iver köröztetésével lesznek meghíva.

— **Házasság.** Schlesinger Jenő helybeli törekvő fiatal kereskedő f. hó 20-án vezeti oltárhoz Tápó-Bicskén Fridmann Malvin urleányt.

— **Az orth. izr. hitközség** f. hó 6-án örömmünepet ült. Ugyanis akkor helyezték el az imaházukban levő frigszekrénybe az ujonnan készült Thorát nagy szertartások közepette. Méltó fényvel, érdeklődéssel és zene hangjai mellett fogadta a hitközség kebelébe azt a szent pergamentet, mely a zsidóság több évezredes bölcsességének gyűjteménye, vallásának öröksége, alapjai, létezésének a multban bevehetetlen bástyája és fegyvere, ma vigasznyújtó erekléje — s a jövőre biztató reménysege. Este bankettel fejezték be a nagy napot.

— **Szilveszter est.** Szépen sikerült tombola estélyt tartottak f. hó 3-án az Árpádban a Garay testvérek. A szépszámu és előkelő közönségnek kellemes szórakozása telt egy a szerpentin játékban mint a tombolában. A gyönyörű, izléses nyeremény tárgyak is fokozták a jelenlevők érdeklődését és játék szenvedélyét. Szinte azt lehetne mondani, hogy bizonyos izgatottság uralgott. Különösen a quaterno, quinternó és a tombola magasabb régióiban. Kedves képet nyújtott a nyerteseik örömsugárzó arca a családottak humorosan szomorú pillantásai keverékében. De bu felejtől vig zene mellett tánczra perdült a fiatalság, és kitünő hangulatban a kora hajnali órákig együtt maradt a közönség. E sikeresen felbuzdulva elhatározták Garaiék, hogy jelen voltak kíváncságnak, megismételik az estélyt Szilveszterkor. Sőt hálából tombolán és szerpentinon kívül tűzijátékkal és egyéb mulattató meglepetésekkel fognak kedveskedni a közönségnek. Elismeréssel adózunk Garaiéknak, hogy költséget és fáradságot nem kímélve, oly kellemes szórakozásra nyujtanak alkalmat.

— **Tiltakozó népgyűlést** tart ma d. u. a szarvasi függetlenségi 48-as párt a piac téren. Az ezen alkalomra érkező országgyűlési képviselők és egyéb vendégek fogadása d. u. I órákor lesz a vasúti állomáson. Innen felvonulás a piac tere, hol beszédek fognak elhangzani. Este pártvacsora lesz.

— **Csak finoman!** A héten egyik közkedvelt üveg- és porcellánkereskedőnek üzletébe két gyönyörű uri hölgy lépett be azon szándékkal, hogy az egyikük szalonja részére lámpát vásároljanak. A fekete bajszu, csinos, üzlet tulajdonos elő ékenyen és nem minden elfogultság nélkül kalauzolta a két szemrevaló

menyecsét dus választéku raktárában. Egy lámpa végre tetszésben részesült és csupán az árát sokallták a hölgyek. Alkudoztak, simfolták az árut, hogy így hogy úgy, hogyan lehet ilyen magasra tartani egy ilyen közönséges porcellán lámpát! Sőt egy-egy tüzes pillantást is megeresztettek azon czélből, hogy azoknak hatása által 1—2 koronácskát megtakarítsanak. Am az önértetes kereskedő, akadozva bár, de még sem hagyta a portékáját. „Hölgyeim” szólott, „ne sokallják azt a pénzt ezért a valódi jamaika lámpáért.” „Talán majolikát akart mondani?” kérdezték mosolyogva a hölgyek. Fekete bajszu, csinos üveg és porcellánkereskedőnk most már teljesen összezavarodva imigyen mentegte magát; „Bocsánatot kérek, összekompromittáltam a két szót.” A történeti igazság kedvéért megjegyezzük, hogy a lámpa eladatott.

— **Szomorú eset.** Deák Jánosné L. Molnár Mária öcsödi szegény asszony, 1904. év február hó 7-én midőn betegen feküdt, a kutra küldötte vizért 9 éves fiát, azonban sikos volt a kut körül, a gyermek megcsuszott és miután a kut kávéja alacsony, beleesett és belehalt. A kir. ügyészség gondatlanság által elkövetett mberölés vétségével vádolta az anyát. A kir. törvényszék azonban figyelemmel arra, hogy az anya szegénysege miatt nem volt képes cseledét tartani s hogy betegsége folytán nem mehetett vizért — s így kényszerhelyzetben volt — jogerősen felmentette a vád alól.

— **Lopások.** F. hó 8 és 9 közti éjjelen Medvegy György szarvasi lakos mezőtúri tanyáján ismeretlen tettesek 14 drb. disznót elhajtottak, azonban nem sokáig örülhettek e fányes zsákmánynak, mert a csendőrségnek sikerült a tlvajokat az elhajtott disznókkal együtt Dévaványán megkeríteni. — Ugyancsak e hó 2-án özv. Bakulya Pálné padlásáról több eféle ingóságokat elemeleek, mint egy 50 korona értékben. A rendőrség meg is indította a nyomozást, s éppen akkor csipte el a tolvajt Hicz Erzsébet személyében, midőn az ellopott tárgyakat értékesíteni akarta, miért is a károsult az ellopott tárgyak nagyrészét vissza kapta.

— **Kóbor cigányok garázdálkodása.** Tetric Istvánné ő szőlői lakásába e hó 5-én, midőn senki sem volt otthon, felhasználva az alkalmat — behatoltak az arra menő kóborcigányok, kik mindent a m, kezükbe került összeszedtek. Tekintve jó szaglásukat megérezték, hogy az éléskamrában disznó peesenyé van elrejtve, othagyva mindent, hozzá fogtak a peesenyé elfogyasztásához, úgy hogy a már előbb összeszedett holmikot othagylák, jó lakva eltávoztak. Ki sem pihenheték azonban magukat, mert neomsókára elfogták őket s nagy ijedségükben beismerték mindent.

— **„Millennium”-telep Nagyösz.** Egyik gazdasági ág sem fizet úgy, mint a szőlőművelés. Az állami felügyelet és állami segélylvtel létesített „Millennium”-telep a legmegbízhatóbb ojtvány beszerzési forrás, ezen ojtványtelep ma a legnagyobb és legüzemképesebb az országban. Ezen mintatelepe Buding Károly tulajdonos szakavatott vezetése mellett az ország legjobb szervezett szőlőtelepévé fejlődött. Miről tanuskodják a következő közjegyzőileg hitelesített BIZONYÍTVÁNY. (B. H.) Alulirottak igazoljuk, hogy a pakáci és knézi Buding-féle birtokon 1904. évben következő szőlőszeti termény-állományról van tudomásunk: részint távirtda-póznarendszerű 3-as, részint póznarendszerű 4-es kötésű amerikai vesszőnevelő anyaiskola, 108 kat. hold Riparia Portalis (Gloire de Montpellier) Vitis Solonis, Ruperstris Mpticola (Rup du Lot), Gamay Codacre (Colombeau Rupestris), Solonis-Robusta, Riparia Solonis, Aramon-Rupestris Ganzin 2. számú alanyfajtakkal, körülbelül 295.000 tőkével; 1 1/2 kat. hold párosítással készült zöldojtványiskola, körülbelül 130.000 darab sima és 2 éves gyökerez zöldojtvánnyal; 23 kat. hold ojtvány- és dugványiskola, körülbelül 3,200 000 drb. iskolázott fásojtvánnyal és 1,500.000 drb amerikai és európai gyökerezített dugványnyal. Pa-Pakác, 1904. évi augusztus hó 9-én. Gera Ferenc okl. szőlész, telepkezelő. Buding Antal telepkezelő és oenologus Szlavik Mihály, vinczellér. (B. H.) Az általam az alulirott helyen és napon 67—904. ügyszám alatt felvett hitelesítési jegyzőkönyv alapján tanusítom, hogy Buding Antal ur telepvezető és oenologus, ugy Gera Ferenc okl. szőlész, telepkezelő és Szlavik Mihály vinczellér, knézi lakosok, kiket mindhárom személyesen ismerik — a fenti egy korona bélyeggel ellátott bizonyítványt előttem sajátkezüleg írták alá. Billéden, 1904. ik évi aug. hó 9-én. Dr. Gémes Ignác s. k., mint Dulin Károly billédi kir. közjegyzőnek a temesvári kir. közjegyzői kamara 129—904. számú rendelvényével kirendelt helyettese. (P. H.)

— **A lakás ékessége a tisztaság.** Semmi sem árulja el jobban minden lakásnak a tisztaságát, mint az arany, ezüst, réz és fémből készült tárgyak fényessége. De ezen fény nagyon hamar eltűnik vagy

